

СЕКЦІЯ 4

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ В УМОВАХ ООНОВЛЕННЯ ОСВІТНІХ СТАНДАРТИВ

Баб'юк О. В.

викладач,

Галицький коледж імені Вячеслава Чорновола,

м. Тернопіль, Україна

ЗМІСТ НАВЧАННЯ МОНОЛОГУ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СФЕРИ ТУРИЗМУ

У сучасній вітчизняній методичній літературі зазвичай виокремлюють два компоненти змісту – предметний та процесуальний [3, с. 108].

До предметного аспекту відносять сфери спілкування, мовленнєві ситуації та ролі, невербальні засоби комунікації, комунікативні цілі, теми, проблеми, мовленнєвий матеріал (мовленнєві зразки, тексти), мовний матеріал (граматичний, лексичний, фонетичний), лінгвосоціокультурний матеріал, навчальні і комунікативні стратегії для оволодіння і реалізації монологічного мовлення [3, с. 108]. До процесуального аспекту належать: уміння в монологічному мовленні, вправи для їх розвитку і відповідні знання; навички оперування лінгвосоціокультурним матеріалом і вправи для їх розвитку, вміння вступати в професійні комунікативні ситуації і орієнтуватись в них, вправи для їх розвитку і відповідні знання; лексичні, граматичні та фонетичні навички та вправи для їх розвитку, відповідні знання; вміння використовувати навчальні стратегії при оволодінні компетентністю в монологічному мовленні та комунікативні стратегії при спілкуванні. Розглянемо окремі компоненти.

У навчанні професійно орієнтованого монологу англійською мовою майбутніх фахівців сфери туризму домінувальною є професійна сфера, зокрема, професійно-трудова, яка охоплює ситуації професійного спілкування, теми у туристичній галузі.

З урахуванням специфіки роботи фахівців туристичної галузі, їхніх професійних обов'язків, посад, які вони можуть обіймати (менеджер з

туризму, керівник туристичної групи, гід, науковий співробітник), основними типовими комунікативними ситуаціями, в яких реалізується монологічне мовлення, ми визначили наступні: презентація компанії (туристичного продукту) перед іноземною аудиторією (комунікативна роль – менеджер з туризму, комунікативні наміри – представити інформацію, висвітлити і аргументувати переваги, унаочнити дані/факти, переконати аудиторію, закликати до дій); інформування іноземних клієнтів про туристичні послуги, які надає компанія (комунікативна роль – менеджер з туризму, комунікативні наміри – надати інформацію; висвітлити і аргументувати переваги; унаочнити дані/факти; переконати клієнтів; закликати до дій); проведення екскурсії (комунікативна роль – гід, комунікативні наміри – представити інформацію); консультування клієнтів (комунікативна роль – менеджер з туризму, керівник туристичної групи; комунікативні наміри – надати інформацію; висвітлити і аргументувати переваги; переконати клієнтів; закликати до дій); виступ на конференції (комунікативна роль – менеджер з туризму, науковий співробітник; комунікативні наміри – висвітлити факти/інформацію, викласти і обґрунтувати точку зору, унаочнити дані/факти, узагальнити, довести); встановлення ділових відносин з іноземними колегами (комунікативна роль – менеджер з туризму; комунікативні наміри – надати інформацію; ознайомити з фактами / результатами/перевагами; переконати; довести; проаналізувати).

Особливої ваги в процесі оволодіння професійно орієнтованою англomовною компетентністю в монологічному мовленні набувають навчальні та комунікативні стратегії. До навчальних стратегій відносимо: прямі (стратегії запам'ятовування (використання ключових слів, відтворення слів, фрагментів про себе, створення ментальних зв'язків тощо), когнітивні стратегії (використання клішованих фраз, активізація мовленнєвих моделей тощо); непрямі (метакогнітивні (планування монологічного висловлювання, зосередження уваги на ситуації, комунікативній меті, самооцінювання, самоконтроль [2, с. 588–589] тощо), афективні (створення позитивних

установок); соціальні (співробітництво з носіями мови чи більш досвідченими студентами). До комунікативних стратегій належать насамперед компенсаторні (пристосування висловлювання до свого рівня володіння англійською мовою, використання синонімів, опису, тощо).

Серед мовленнєвих умінь виділяємо [1, с. 31; 2, с. 498]: вміння висловлюватися в ситуації професійного спілкування спонтанно і досить швидко на основі підготовленого тексту; спонтанно розвивати окремі положення у середньому темпі (150 слів/хв.); точно і детально описувати місце, хід подій тощо; оформити своє висловлювання відповідно до мети спілкування; висловити свою думку, пояснити, запевнити колег/партнера по спілкуванню; переконати співрозмовника/аудиторію, порадити, спонукаючи його/їх до дій, вільно добираючи при цьому комунікативні засоби, типові в англомовній культурі тощо.

Прикладами декларативних знань є знання фахової термінології; граматичних явищ; паралінгвістичних явищ, характерних для певних ситуацій; компенсаторних стратегій; процедурних – знання про те, як планувати, мовлення залежно від мети, спілкуватися з аудиторією відповідно до рівня офіційності, використовувати засоби невербальної комунікації тощо.

Список використаних джерел

1. Дьячкова Я. О. Формування професійно спрямованої англомовної компетентності в говорінні у майбутніх правознавців: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Я. О. Дьячкова. – К., 2014. – 402 с.
2. Задорожна І. П. Теоретико-методичні засади організації самостійної роботи майбутніх учителів з оволодіння англомовною комунікативною компетенцією: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.02 / І. П. Задорожна. – К., 2012. – 770 с.
3. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів; за заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої / О. Б. Бігич, Н. Ф. Бориско, Г. Е. Борецька та ін. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.

Брик Т.О.
*кандидат педагогічних наук, доцент,
Харківській університет військово-повітряних сил імені Івана Кожедуба,
м. Харків, Україна*

Журавель В.В.
*доцент,
Національний університет оборони України
імені Івана Черняховського,
м. Київ, Україна*

SOME ASPECTS OF INQUIRY-BASED APPROACH IN ELT

Second or foreign language teaching is a profession which is constantly renovating and evolving. The development of language teaching methodology went through several stages over the last century. A variety of approaches emerged either in response to new thoughts or as a reaction to the inadequacies or drawbacks of an earlier method. Communicative language teaching (CLT) changed the face of L2 teaching. It was advocated that, in addition to the linguistic competence or the study of grammar, acquiring communicative competence is vital to the success of language learning. Since then, consensus has been reached that the purpose of L2 learning and the mission of L2 teaching are to build up the ability to function and interact appropriately with native speakers in a real social setting.

The best way to acquire communicative competence is to communicate through meaningful interactive activities in which authentic language can be exercised while the negotiation of meaning takes place. Task-based learning (TBL) (Willis, 2004), or task-supported teaching, was thus evolved as a supplement to CLT. Due to the impact of CLT and TBL, the teaching practice thus weights more on the enhancement of students' active participation and the meaningful exchange of information in a simulated real-life context. Accordingly, the teacher's ability to construct a dynamic teaching scheme becomes crucial, and the question-answer interactive module is an indispensable component. In the cognitive paradigm, human beings are active, curious learners, in constant search for information. Learning, thus, is a process that takes place when people construct new concepts

and understanding based on their existing knowledge and experiences (Brandsford, 2000). The cognitive movement responds to and is motivated by the scientific-technical revolution, the overwhelming increase of information and all the changes that have occurred in the field of information and communication technologies (ICTs).

Today, the access to innovative digital media and the Internet are a reality in many schools around the world. Mobile devices provide contact with the latest information and experiences of the world in real time. They allow access to other students (native and nonnative speakers of the target language) to implement collaborative projects that will help them understand the topics more in depth and from other perspectives, and to also learn about other cultures.

The integration of ICTs to an EFL class, Dudeney (2000) can improve learning of foreign languages establishing different interaction strategies among the students in the target language, fomenting the use of multiple learning styles and carrying out a cognitive approach instead of just promoting simple memorization. Inquiry-based learning is more than just a model for learning: it is an attitude towards life that implies students' involvement in facing and solving a problem and the search for realistic and strategic solutions. There are several different inquiry-based learning models, but most have several general elements in common:

1. Learning focuses around a meaningful, ill-structured problem that demands consideration of diverse perspectives;
2. Academic content-learning occurs as a natural part of the process as students work towards finding solutions;
3. Learners, working collaboratively, assume an active role in the learning process;
4. Teachers provide learners with learning supports and rich multiple media sources of information to assist students in successfully finding solutions;
5. Learners share and defend solutions publicly in some manner.

Inquiry-based learning is an approach that can easily accommodate project-based learning, blended learning, and other trends in education.

Some important characteristics of IBL are:

- It encourages the development of critical thinking.
- It allows an active participation of students in the acquisition of knowledge.
- It facilitates problem solving skills.
- It guides students to form and express concepts through a series of questions.
- It allows for a more meaningful use of digital technologies linking students to the local as well as the global community.

Inquiry-based learning and the integration of digital technologies empower EFL students in different ways so they can be in control of their own learning. Lessons are more centered on the students' needs and interests; and information in real time is available to students anywhere, allowing them to work in collaboration with others, doing research, sharing findings, analyzing and clarifying doubts. Since their role is more active, through personal involvement students remember better what they do and acquire the foreign language in a similar way they did with the first one; so, it's useful to remember the old adage that says: "Tell me, I'll forget; show me, I'll remember; involve me, I'll understand".

REFERENCES:

1. Brandsford et al., editors (2000). *How People Learn: Brain, Mind, Experience, and School*. Washington, D.C.: National Academy Press.
2. Brown, H.D. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching* (4th edition). New York: Longman.
3. Dudeney, G. (2000). *The Internet and the Language Classroom. A Practical Guide for Teachers*. London: Cambridge Handbooks for Language Learners.
4. Willis, J. R. (2004). Perspectives on task-based instruction: Understanding our practices, acknowledging different practitioners. In B. L. Leaver & J. R. Willis (eds.), *Task-based instruction in foreign language education*. Washington, D.C.: Georgetown University Press, 3-44.

*Василенко І.О.,
старший викладач,
Червінська Л.М.,
старший викладач,
КНЕУ ім. Вадима Гетьмана,
м. Київ, Україна*

АКТУАЛЬНІСТЬ КОМУНІКАТИВНО-ТВОРЧОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

В сучасних умовах швидкого розвитку науки та технологій навчання іноземним мовам стає не просто актуальним, але вкрай необхідним для багатьох майбутніх фахівців, дає можливість підвищити якість професійної підготовки, стає запорукою подальшого успішного особистісного розвитку на тлі обраної професії. Розуміння важливості цього завдання спонукає викладачів іноземних мов шукати нові підходи до більш якісного навчання мовам, вносити зміни у зміст та структуру навчання. Відповідно до вимог сьогодення відбувається активний розвиток методичних концепцій викладання іноземних мов на основі вже широко відомих – комунікативної (І.А. Бім) та інтенсивної (Г.А. Кітайгородська). В даний час вирішальну роль відіграють комунікативно-орієнтовані методики, які базуються на комунікативно-творчому підході. Серед цих методик найбільш популярними є комунікативна, проектна та інтенсивна.

Враховуючи той факт, що поняття комунікативності багатогранне, багатогранними є також основні принципи цієї методики:

1. Принцип вивчення іншомовної культури через спілкування;
2. Принцип взаємопов'язаного вивчення іншомовної культури;
3. Принцип програмування;
4. Принцип системності у викладанні іноземної мови;
5. Принцип системності в організації викладання іноземної мови;
6. Ситуативний принцип, коли ситуація розглядається як система взаємних відносин;

7. Принцип індивідуалізації, коли кожний студент сприймається як індивідуальність;
8. Принцип розвитку мовленнєвої діяльності й самостійності при вивченні іноземної мови;
9. Принцип функціональності;
10. Принцип новизни.

Треба зазначити, що в інтерактивній та комунікативній методиках широко використовується колективна, спільна діяльність. Формування вмінь та навичок відбувається в системі колективних дій, які сприяють внутрішній мобілізації можливостей студента. Форми колективної взаємодії легко реалізуються на заняттях через роботу в парах, трійках, в мікрогрупах та в повних групах. Комунікативна методика навчання іноземним мовам охоплює пізнавальний, розвиваючий, навчальний та виховний аспекти, сприяє кращому розумінню іншомовної культури. Отже, у процесі комунікації вибудовується система взаємовідносин між комунікантами.

Останнім часом стає помітною тенденція заміни індивідуальної роботи на групову, що мобілізує студентів та сприяє якіснішому засвоєнню нового матеріалу. Проте, існує проблема певного психологічного бар'єру, який знімається завдяки рольовому спілкуванню. Рольові ігри моделюють реальне професійне спілкування майбутніх фахівців, що дозволяє розвивати логіку та аналітичне мислення, впевненіше висловлювати свої думки, робити висновки іноземною мовою. Моделювання комунікативних ситуацій за безпосередньої участі студентів дає їм можливість повніше реалізувати не тільки набуті знання з іноземної мови, але й всі фонові знання з обраної економічної спеціальності. При моделюванні комунікативних ситуацій на заняттях з ділової англійської мови студенти самостійно визначають коректність та актуальність теми ситуації з економічної та бізнесової точок зору. В цьому процесі викладач не виступає диктатором, він лише спостерігає, вносячи свої корективи лише тоді, коли студенти заходять у глухий кут.

На заняттях з англійської ділової мови та англійської мови за професійним спрямуванням викладачі кафедри широко використовують навчальні посібники Pearson Education Limited Intelligent Business Course та Market Leader Course різних рівнів складності в залежності від курсу навчання та контингенту студентів у кожній академічній групі. Ці підручники дають змогу широко запроваджувати на заняттях комунікативні та інтерактивні методики через такі різноманітні форми самореалізації як презентації, кейси, круглі столи, збори, вирішення дилем тощо. Наприклад, при вивченні розділу «Проектний менеджмент» студенти спочатку засвоюють ключову лексику за тематикою розділу, виконуючи різноманітні завдання, спрямовані на ефективний розвиток усіх основних навичок мовленнєвої діяльності: читання, письма, говоріння, аудіювання. Звичайно багато уваги та часу треба приділити розвитку вокабуляру та навичок аудіювання через низку грамотно підібраних аудіовправ та тестів, які активізують вивчений лексичний матеріал. Після цього студентам пропонують вправи, спрямовані на розвиток діалогічного та монологічного мовлення, які містять лексику теми розділу. Для розвитку навичок говоріння можна запропонувати рольову гру в парах. Наприклад, рольову комунікативну ситуацію, в якій Головний менеджер та Проектний менеджер мають визначити цілі проекту, терміни виконання, ресурси та бюджет. Ситуація №1: Головний менеджер просить Менеджера проекту організувати щорічну конференцію компанії, де будуть підведені підсумки продажу. Ситуація №2: Проектний менеджер має підготувати та запровадити однотижневий підготовчий курс для старшого менеджменту компанії. Викладач просить студентів підготувати та розіграти діалоги по цим або іншим ситуаціям. Далі викладач може запропонувати всій групі студентів перейти до мозкового штурму ідей проекту, який вони хотіли би започаткувати. Вся група визначає тему проекту, дає коротку характеристику плану проекту. Потім можна перейти до роботи в малих групах та обговорити всі параметри проекту та етапи його виконання. Студенти охоче

долучаються до такої роботи, оскільки кожен може реалізувати свій накопичений потенціал. На цьому етапі студенти економічного вузу вже детально знайомі з таким предметом як «Проектний менеджмент», тому працюють із зацікавленістю, шліфуючи не тільки здобуті знання з англійської мови, але й з фахових дисциплін. Наостанку викладач може перейти до заключного етапу розділу та провести рольову гру: Збори по темі «Test Crisis» і попросити студентів написати протокол зборів за моделями, які викладені в окремому додатку до підручника. Підсумки занять по кожному розділу студенти підводять разом із викладачем, колективно обговорюючи свої успіхи та слабкі місця.

Узагальнюючи, треба зазначити, що всі вищезгадані підходи до навчання іноземній мові спрямовані на ефективне практичне опанування усною мовою та розвиток комунікаційних навичок. Поступово накопичуючи фахові знання у поєднанні з інтенсивною мовленнєвою діяльністю, студенти піднімаються до сучасно необхідного рівня володіння іноземною мовою для успішної взаємодії в умовах міжкультурної комунікації.

Список використаних джерел

1. Методика англоязычного погружения в обучении английскому языку и специальным дисциплинам в экономических вузах. Монография / [О.Б. Тарнопольский, В.Е. Момот, С.П. Кожушко, З.М. Корнева, А.Д. Выселко, В.А. Жевага]; под общей и научной редакцией О.Б. Тарнопольского, В.Е. Момота и С.П. Кожушко. – Дніпропетровськ: ДУЕП, 2008. - 236 с.
2. Пассов Е. И. Коммуникативный метод обучения иномязычному говорению / Е. И. Пассов. - М.: Просвещение, 1991. - 222 с.
3. Тряпицына А.Г. Компетентностный подход в высшем профессиональном образовании /А.Г. Тряпицына. – СПб.: Изд-во РГПУ им. Герцена, 2005.

Васюкович О.М.
*старший викладач,
Національний авіаційний університет,
м. Київ, Україна*

КРИТЕРІЇ І ПОКАЗНИКИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ АВІАДИСПЕТЧЕРІВ ДО ВЕДЕННЯ РАДІООБМІНУ У НЕСТАНДАРТНИХ СИТУАЦІЯХ

Авіаційна галузь в Україні перебуває в умовах розвитку та потребує відповідного рівня підготовки майбутніх авіадиспетчерів, до яких висуваються високі вимоги щодо професійних та особистісних якостей, професійної готовності до ефективного застосування знань, умінь та навичок під час виконання професійно-орієнтованих дій.

У цьому контексті виникає необхідність окреслення та обґрунтування структури (критеріїв та показників) готовності майбутніх авіадиспетчерів до ведення радіообміну у нестандартних ситуаціях.

Систематизація інформації, отриманої в процесі теоретико-порівняльного аналізу авіаційно-педагогічної літератури С. Гаркуши (2013); О. Ігнатюка, О. Панченко (2014); О. Керницького (2004); Л. Кондрашової (2006); А. Леонтєва (1981); Р. Макарова (2000), (2002); Я. Мандрик (2015); Є. Павлютенкова (1980); О. Пехоти (2011); О. Сечейко (2012)) та ін. показала, що науковці вивчали психологічну і професійну готовність, аналізуючи як психологічні, так і професійні якості особистості, які сприяють надійній професійній діяльності.

Аналіз відповідних наукових праць щодо проблеми формування професійної готовності дав змогу визначити основні компоненти професійної готовності майбутніх авіадиспетчерів до ведення радіообміну у нестандартних ситуаціях, а саме: психологічний та власне професійний.

Проте, для проведення достовірного оцінювання професійної готовності майбутніх авіадиспетчерів до ведення радіообміну у нестандартних ситуаціях нам потрібно визначити критерії, сформулювати характеристику показників. Критерії та характеристики показників мають

детально описати знання, вміння та навички майбутнього авіадиспетчера під час виконання його авіадиспетчерської діяльності.

У ході наукового пошуку нами обрано критерії професійної готовності майбутніх авіадиспетчерів до кожного компоненту. Так, критеріями психологічного компоненту визначені: мотиваційний, пізнавальний, емоційно-вольовий. До критеріїв власне професійного компоненту віднесено: когнітивний, операційний, діяльнісний. Для розкриття сутності кожного з критеріїв використовуємо відповідні показники. Переконливою для нас є думка науковців, що показник є виявом однієї із сторін критерію, тобто критерій має бути розгорнутішим, складатися із складових та включати в себе дрібні одиниці (Боровик, 2010, с.167– 172).

Розглянемо детальніше кожен із запропонованих критеріїв:

1. Мотиваційний. Позитивний інтерес до майбутньої професійної діяльності в нестандартних ситуаціях, наявність мотивів та потреб у професійному становленні, усвідомлення суспільної значущості майбутньої професії; прагнення до розвитку та удосконалення своїх знань, умінь та навичок у вищому навчальному закладі. Показники – цілі, мотиви та потреби формування професійної готовності; наявність мотивації на досягнення ситуації успіху; здатність до самореалізації власних можливостей; потреба у формуванні пізнавального інтересу майбутніх авіадиспетчерів до вивчення процедури ведення радіообміну у нестандартних ситуаціях.

2. Пізнавальний пов'язується з пізнавальним інтересом майбутніми авіадиспетчерами щодо своєї професійної діяльності та проявляється у постійному прагненні до отримання інформації щодо майбутньої авіадиспетчерської діяльності; розуміння обов'язків та професійних задач; уявлення про виникнення нестандартних ситуацій під час ведення радіообміну. Показниками виступають професійно-необхідні знання, вміння та навички.

3. Емоційно-вольовий. Емоційно-вольова стійкість та активність майбутніх авіадиспетчерів у симульованих нестандартних ситуаціях

професійної діяльності. Показники – адекватна самооцінка майбутніми авіадиспетчерами власного рівня сформованості професійних умінь; усвідомлення особистої відповідальності за результати майбутньої професійної діяльності; емоційно-вольова стійкість (вияв уміння протистояти реальній небезпеці, проявляти психологічну витривалість і стійкість, вольовими зусиллями долати негативні почуття і психічні стани), здатність до саморегуляції.

4. Когнітивний характеризується сформованою системою професійних знань, на основі яких формується професійна готовність майбутнього авіадиспетчера. Показниками когнітивного критерію є знання, а саме: нормативних документів щодо процедури ведення радіообміну («Про затвердження правил ведення радіотелефонного зв'язку та фразеології радіообміну у повітряному просторі України», стандартів та рекомендованих практик Міжнародної організації цивільної авіації, рекомендацій Європейської організації з безпеки аеронавігації (Євроконтроль)); основної термінології з фаху та загальнотехнічних дисциплін за навчальним планом; основних граматичних та лексичних особливостей технічної літератури за фахом; основних правил роботи з науково-технічною літературою; основних правил роботи з авіаційною літературою; термінологічних кліше з фразеології радіообміну; класифікацію нестандартних ситуацій у польоті та можливі дії авіадиспетчерів; звичайної англійської мови в авіаційному контексті.

5. Операційний є сукупністю вмінь та навичок практичного вирішення завдань майбутніми авіадиспетчерами у процесі професійної діяльності. До показників операційного критерію відносимо навички і вміння, необхідні для виконання завдань під час ведення радіообміну у нестандартних ситуаціях, а саме: розуміти на слух монологічну і діалогічну мову; виступати з повідомленнями з питань, пов'язаних зі спеціальністю; брати участь у бесіді-обговоренні; передавати в усній та письмовій формах здобуту при

читанні інформацію англійською мовою; розрізняти вивчені кліше радіообміну та вміти їх застосовувати.

6. Діяльнісний характеризується стійким ставленням майбутнього авіадиспетчера до професійної діяльності, тобто фахівці освітнього ступеня бакалавр мають володіти системою необхідних для авіадиспетчерської діяльності умінь; у них має бути сформована професійна готовність застосовувати знання та набуті вміння в майбутній професійній діяльності. Показниками діяльнісного критерію є такі уміння: вирішувати професійно-спрямовані навчально-розвивальні ситуації з урахуванням особливостей фахової діяльності авіадиспетчера під час ведення радіообміну; оперувати змістом нормативних документів Міжнародної організації цивільної авіації; приймати рішення під час виникнення нестандартних ситуацій; застосовувати знання щодо процедури ведення радіообміну; застосовувати знання зі стандартної фразеології та звичайної англійської мови в авіаційному контексті; працювати в колективі.

Виходячи зі складності авіадиспетчерської діяльності під час ведення радіообміну у нестандартних ситуаціях нами було зроблено акцент на двох компонентах професійної готовності, щоб підкреслити важливість як психологічної, так, і власне професійної готовності. До основних компонентів професійної готовності майбутніх авіадиспетчерів відносимо: психологічний та власне професійний. До психологічного компоненту входять такі критерії: мотиваційний, пізнавальний, емоційно-вольовий. Власне професійний складають когнітивний, операційний, діяльнісний критерії.

ОСНОВНІ ВИКЛИКИ У ВИКЛАДАННІ ESP

Останні дослідження показали, що появу ESP спричинили вимоги електронної епохи, революція у мовознавстві та концентрація на потребах студентів. Вимоги студентів у появі кардинально нової, якщо можна так сказати, революційної лінгвістики, були основною причиною розвитку програм ESP. Величезна експансія наукової, технічної та економічної діяльності підвищила попит на вивчення курсів англійської мови спеціального вжитку.

У порівнянні з традиційними лінгвістами, революційні лінгвісти зосередили увагу на тому, якою мовою користуються в реальних ситуаціях. На їхню думку, англійська мова повинна змінитися в певних контекстах. Ефект розвитку ESP призвів до посилення тиску на викладачів англійської мови. Визнається, що традиційні англійські вчителі, як правило, розглядають англійську як загальну ціль як спеціалізовану дисципліну та демонструють вороже ставлення до відокремлених напрямків мови таких як: англійської мови для науки та техніки, англійської для бізнесу та економіки тощо.

Незалежно від потреб студента, програми ESP повинні зосереджуватися на різних стратегіях навчання, схемах, мотиваціях та інтересах. Матеріали ESP відіграють важливу роль у розробці успішної програми ESP. Навчальні матеріали ESP повинні ґрунтуватися на програмі, яка охоплює всі потреби студентів у своїх поточних дослідженнях та майбутніх професіях. Зміст може бути визначений аналізом необхідності. Відповідно до пропозицій Мунбі для матеріалів ESP, специфікація навчальної програми безпосередньо визначається з урахуванням комунікативних вимог студентів [1, с 31]. Потреби студентів повинні бути першими критеріями дизайну курсу ESP. Після того, як зміст буде

визначений, проаналізований та організований, вчителі матимуть ефективні навчальні матеріали, щоб викладати впевнено, професійно та достовірно. Викладання лексики ESP є однією з найважливіших компонентів навчальної практики для впровадження успішних програм ESP. Вибір лексичного навантаження є найважливішим раннім завданням, що служить основою для структури навчальної програми.

Основна процедура розробки курсу ESP полягає у визначенні змісту навчальної програми щодо лінгвістичних елементів за основними критеріями, такими як частота, діапазон та охоплення. Основними принципами управління лексичними засобами є аналіз мовних компонентів та виділення її лексичних одиниць. Мовний зміст планується відповідно до семантичних вимог студентів. Набабан зазначив, що компонент лексики є центральним ядром численних програм ESP [2, с 81].

Стратегії вивчення лексики ESP та її засвоєння мають бути основним акцентом в класах ESP. Дуже доречним та ефективним способом досягнення цієї мети виявилась корпусна лінгвістика, а саме основа її - корпус текстів. Під корпусом текстів розуміють будь-яке зібрання усних або письмових текстів з метою вивчення мови [3, с 270]. У вузькому значенні під корпусом розуміють зібрання текстів в електронній формі, що презентує певну мову [4, с. 20;5]. У контексті власне корпусної лінгвістики корпус розуміється як велика колекція зразків письмових та усних текстів, доступних у машиночитаній формі, зібраних науково обґрунтованим способом для презентації певного різноманіття або вживання мови [4, р. 3]

Побудова корпусу є ефективним для засвоєння тематичного словника ESP. Крім цього слід зазначити, що побудова електронного корпусу текстів вимагає розуміння основ програмування, тому студентів можна активно долучати до процесу обробки текстів по спеціальності. Словниковий запас є основною перешкодою для студентів технічних спеціальностей при навчання в ESP класі. Корпусні дані можуть допомогти учням подолати труднощі з опанування лексики ESP. Дані Корпусу відіграють вирішальну

роль у розробці списків слів. Деякі дослідники пропонують використовувати посібники, що базуються на корпусі. Це може сприяти покращенню навичок читання для студентів технічних спеціальностей. Крім того, дані корпусу можуть бути використані для написання інструкцій. Дослідники корпусної лінгвістики зазначають, що декілька рядків відповідей при отриманні запиту можуть допомогти виявити граматичні особливості, колакації та семантичні зв'язки окремих лексичних одиниць.

Нестача викладачів ESP є ще одним суттєвим викликом в реалізації програми ESP. Проблема полягає в тому, що деякі вчителі мови відчують свою некомпетентність при викладанні курсів лексики ESP. Командне викладання є ефективним методом подолання дефіциту викладачів англійської мови спеціального вжитку та може також допомогти вчителям мовлення розвивати позитивне ставлення до диверсифікованих дисциплін.

Співпраця викладачів мови та викладачів профільних предметів має відбуватися на рівних засадах з повагою один до одного та з усвідомленням важливості внеску кожного з учасників.

Таким чином, взаємодія між викладачами предмету та вчителями мови, вибір відповідного змісту та ставлення до студентів все це суттєво впливає на навчальні програми для лексики ESP. Навчальні матеріали ESP повинні ґрунтуватися на програмі, яка охоплює всі потреби студентів у своїх поточних дослідженнях та майбутніх професіях. Зміст може бути визначений аналізом необхідності. Розробка курсу має базуватися на потребах студентів, в той час як специфікація навчальної програми безпосередньо визначається з урахуванням комунікативних вимог студентів. Потреби студентів повинні бути першими критеріями дизайну курсу ESP.

Список використаних джерел

1. Munby, J. Communicative syllabus design. Cambridge: Cambridge University Press. 1978
2. Nababan, P. W. J. E.S.P. Materials Preparation in a Foreign Languages Situation.
3. Лендау С. І. Словники: мистецтво та ремесло лексикографії / Сидні І. Лендау; [пер. з англ.]. – К.: К. І. С., 2012. – 480 с.
4. Dash N. S. Corpus linguistics and language technology: with reference to Indian Languages / Niladri Sekhar Dash. – New Dehli : Mittal Publications, 2005. – 445 p

Kulikova O.V.

PhD of Philological Sciences,

G.V. Timonova

Kharkiv National Medical University,

Kyiv, Ukraine

SITUATIONAL APPROACH USAGE IN TERMS OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING

One of the major tasks of English for Specific Purposes is the task of highly qualified specialists training in different spheres of social life. The main condition of this problem solution is the task to provide the future specialists with necessary skills and ability of professional communication in foreign languages with the aim of professional experience and achievements for their implementation in Ukraine.

This problem in modern linguistic didactics has found its reflection in many investigations. A series of works of S.K. Folomkina, I.N. Vereschagina, V.V. Kuraksina., Tarnopolskiy, U.V., Degtyaryova and N.L. Drab have described different aspects of professional communication in foreign languages in higher educational establishments.

It should be mentioned that one of the most important principles in modern foreign languages teaching is the principle of the situational factor, which must be taken into consideration on the stage of the material mastering. Creation of the situational media is extremely necessary for language activity maintaining of learners. The result of the situational approach is dialogues making up by learners and reproduction of ready-made ones. The situational approach teaching assumes how to use different language structures in definite situations. The method is intended for development of automatic language skills or practice connected with

the use of certain speech pattern. The use of language forms in the communicational act and situational conditionality of the language patterns use are trained. Situational learning stimulates oral speech and encourages skills of spontaneous conversation. Creation of life situations produces natural speech stimuli. It is easy to find necessary words under such conditions.

Before presenting any learning situation, a teacher must organize educational language material presentation necessary for this work. Preliminary preparation of the program theme is one of the conditions of the problem situation realization. Teaching problems are chosen by taking into consideration educational teaching aims and individual peculiarities of learners. To these specific features we refer the age peculiarities of students, stipulating increased psychophysiological activity and their inability to concentrate on difficult and serious tasks; life experience; sphere of interests and in some degree the students' unwillingness to study the subject as a non-profile one, etc.

For creation of such situations in class oral descriptions of speech situations, illustrations, dramatizing of ready-made texts, using the situation under real life conditions are proposed.

It is necessary to remember that before starting the situation description, the students must have ready speech patterns for this situation and must have already developed automated skills for quick selection of these speech patterns. In KNMU the students are offered a number of problematic situations of the following types: 1) you talk to a patient who has a bad appetite, a sour bleaching, a feeling of burning in the stomach. Ask the patient about the presence of other dyspeptic signs and their frequency, the time and causes of their disturbance; or 2) your patient has pains in the region of the ear, his temperature is high and his ears discharge pus. Define more exactly the remoteness, character and localization of pains along with abundance and consistence of discharge from ears, and presence of blood in discharge; or 3) you are explaining the results of X-ray examination to patients who bring you the X-ray pictures. Ascertain the absence of pathological changes or the presence of lesions in the lungs (stomach, bones) in the X-ray picture etc.

The experience of foreign language teachers proved that the most effective methods for professional foreign material mastering is the use of situations imitating real-life ones; they take rather significant place in the short term system of future specialists training.

Thanks to everyday use of such conditioned situations, the studied material is easily mastered by the students even with poor linguistic abilities, and also by the students who are afraid of speaking foreign languages. Typical working conditions are created, which, from the one side, reduce lack of self-confidence and slow response situation greatly, and, from the other hand, provide a very stable link between the language material in a foreign language and situation. The use of such situations in the process of education stipulates some renewal of certain fragment of real situation. The main condition of working with such situations is that no any speech act should disturb the reality of the situation created. Therefore, this fixed speech pattern remains stable for a long period of time. Specialists not only use certain verbal constructions, but compare them with already existing terms for their use. So, it encourages to overcome the difficulty of the abrupt transmission from training conditions to real communicative situations thanks to formation of stable associative links in learners.

Educational speech situations give possibility to reformate already existing ways of foreign languages training with the aim of their activization, they stimulate the students to think. These situational tasks prepare the learners ingenuously and make it easy to start communication in real-life situations.

Список використаних джерел

1. Верещагина И.Н. Методика обучения английскому языку на начальном этапе: Пособие для учителя / И.Н. Верещагина., Г.В. Рогова – М.: Просвещение, 1988. – 224 с.
2. Kuraksina V.V. Роль ситуативного обучения в изучении иностранных языков. Новітні методи викладання іноземних мов у вищих навчальних закладах: Матер. наук.-практ. конф. (15 квітня 2004 р.). / В.В. Кураксина – Х.: Вид-во НФаУ, 2004. –148 с.

Nemlii L.S.

READING STRATEGIES IN TEACHING ENGLISH FOR SPECIFIC PURPOSES

Reading is the active process of understanding print and graphic texts. Reading is a thinking process. Good readers realize that what they read is expected to make sense. They control their understanding, and when they lose the context of what they are reading, they choose and use reading strategy unconsciously like rereading, scanning, skimming that one which help them clarify the information written. If the reader is not good, reading skills and strategies can be taught while students are learning.

Term, strategy, can be defined as learning techniques, behaviors, and problem-solving or study skills that help learners to read more effectively and efficiently. Reading strategies demonstrate how the reader assumes a text, how they understand what they read, and how they overcome difficulty in comprehension.

There are some reading strategies that help to teach students reading for different purposes like scanning, skimming, predicting, inferring, guessing word meaning, self-monitoring and others. They also could be divided into *before*, *during* and *after*. Reading strategies depend on different purposes if the reader needs to get information in details or just needs to find definite one and there is no necessity to read the whole text thoroughly and the new words could be omitted. Reading strategies indicate how readers fancy a task what textual cues they attend to and how they make sense of what they read.

Apparently, reading strategies can be useful tools for teachers of English as foreign language who do not find there is enough time for their students during classes for practicing reading skills. Especially when reading in English is significantly important as context of the text contains special information which is essential for their professional education. To cope with the situation, students need to have English for special purposes (ESP) courses. Such courses are held to

provide students with information written in English which contains technical context.

Commonly in colleges, institutes, universities of engineering and technology teaching English are organized as English for Specific Purposes (ESP). Students of technical specialties read in English during their classes of ESP. They practice reading because they would need to possess reading skills to use them in future while doing a job in accordance to their profession. So, the context of the reading tasks during ESP classes should be specific, close to the context they would have in professional sphere. But today students' reading skills are not satisfactory. They read very slowly; need to do word-for-word translation for better understanding. So, teachers of ESP have to use reading strategies as methodological ones to improve their reading comprehension. Training through reading strategies is useful for future effective reading. The teacher introduces the reading strategies during several classes, and then he indicates the importance of them in possessing reading skills for reading comprehension. The teacher would start the classes motivating them through their background knowledge, asking questions to involve them in context, demonstrate some pictures associating with the same text, ask to predict the situation based on the headline. Then, the purpose of reading should be explained. It is better to start with skimming the text to answer the questions given before reading. If some questions require specific information, scanning would be more useful. To read the text for details, worth to make poses after each paragraph asking one of the student to introduce the main idea of it. It is necessary to ask students to guess the meaning of new vocabulary or ignore them if it is possible. It is essential for a teacher to train his students to use different reading strategies while studying, practice all of them in class to be ready to overcome difficulties in future, be able to find quickly necessary information in text, read professional literature and understand it completely.

While training a teacher could meet students face difficulties when reading English texts related to their specialization. It may cause the developing of students' negative attitude to the reading which may lead to students' low progress.

To avoid these consequences, a teacher should involve his students in every class practice reading skills through different problem solving reading strategies till they train using them easily without any difficulties.

The first step to reach success is the beginning of reading. A student needs to understand a purpose of reading. For example, it is necessary to answer the questions before or after correctly text to get a good mark, to check if his suggested idea given before reading is true, to compare and mark pictures with the context or put the pictures in proper way, to present the information to his partner, group and others.

The second reading strategy is scanning. Students may like this technique as it is easy to find only specific information and there is no necessity to understand unknown words. It gives students possibility to look through 1500 words per minute.

Skimming as reading strategy requires a student to look through the text quickly just to catch the idea of it. As a topic of the text is professionally related a student's main subjects it could help him to understand the context. Scanning and skimming do not require reading every word. So, unknown words could be omitted.

Another reading strategy concerns "information words". 50% of words in the text are informational. If a student could pay his attention for them, he will have the main idea of the text and would not waste time for word-to-word reading.

Predicting as reading strategy could be useful either, as reader predict the context of the text he would read and there is only necessity to check if he is right or wrong. The title can help students to predict the context of a text.

Although we have described the strategies separately, in practice the mix of them would be more effective.

Petrashchuk O.P.
professor
National aviation university
Ukraine

The term professional communication refers to the various forms of speaking, listening and writing and responding carried out both in and beyond the workplace, whether in person or electronically.

Professional language communication is a communication between two specialists, who shares similar knowledge of the subject matter. Professional language communication is the process of sending and receiving messages through verbal and/or nonverbal means— speech (oral communication), writing (written communication), signs, signals, and behavior. There are also para verbal means of communication, which includes articulation of sounds, pitch of voice, stress, intonation, etc.

Spoken communication can be face-to-face, telephone, radio or television and other media. Written communication is realized through letters, e-mails, books, magazines, the Internet or via other media.

There are many different models of the interpersonal communication process, but here are some of the key elements: the sender (the person who initiates a message); the receiver (the person to whom a message is directed); the message (the verbal and/or nonverbal content that must be encoded by the sender and decoded by the receiver); the channel (the medium by which the message is delivered and received); the context (the setting and situation in which communication takes place); noise (anything that interferes with the accurate expression or reception of a message); feedback (a response from the receiver indicating whether a message has been received in its intended form).

Communication is simply the act of transferring information from one place to another. The desired outcome or goal of any communication process is understanding. All elements of communication process can affect success of communication. In this paper, two elements of communication process will be considered as those play a crucial role for effective professional communication. They are message and context.

A message (verbal or nonverbal or both) is the content of the communication process. In general, a message is sent by the sender through a communication

channel to a receiver, or to multiple receivers. The sender must encode the message (the information being conveyed) into a form that is appropriate to the communication channel, and the receiver(s) then decodes the message to understand its meaning and significance. Effective communication takes place when a sender's message is fully understood by the receiver. This involves an appropriate use of language, conveying the information simply and clearly, anticipating and eliminating likely causes of confusion and misunderstanding. Individuals will decode and understand messages in different ways based upon any barriers of communication which might be present, their experience and understanding of the context of the message, their psychological state, and the time and place of receipt as well as many other potential factors (habits, cultural, social and educational backgrounds, etc.). Effective communication involves minimising potential misunderstanding and overcoming any barriers to communication at each stage in the communication process. To avoid communication misunderstandings senders will seek out feedback from the receiver(s) as to how the message is understood and attempt to correct any misunderstanding or confusion as soon as possible [repairment]. Receivers can use clarification and reflection as effective ways to ensure that the message sent has been understood correctly/appropriately.

Another important element is a context of communication. It is interesting that context refers to the idea that every act of communication must happen in some sort of surroundings. Most obviously there is the physical context. But then there is the social context, which is to do with the occasion involved and the people in it. And then there is the cultural context, which refers to an even broader set of circumstances and beliefs, which still may affect how we talk. It is particularly important to see that the media are part of the cultural context in which we operate.

Language for professional communication is traditionally viewed as a terminological system of a particular knowledge area. According to COBUILD Advanced English Dictionary the terminology of a subject is the set of special words and expressions used in connection with it. These special words are defined as terms which are a word or a group of words designating something, especially in

a particular field, as atom in physics or flight plan in aviation. A term is defined as a specialized word in relation to its meaning and the field in which it is used. It is important to notice that a word is considered a term when used in a certain context (Muñoz,2010).

On the other hand, the general language constitutes a foundation for the special language which employs its phonemics, phonetics and grammar. Special language used for purposes of professional communication may be defined as a conventionalized semiotic code based on the natural language which supports communication between specialists working in a particular field. Language for specific purposes is used in specialist communication with regard to particular specialist subjects and may be characterized as an (a) instrument of professional work; (b) an instrument of professional education and (c) an indicator of the level of civilization (Lukszyn, 2002).

One of the good examples of language for professional communication may be Aviation English, which is today lingua franca in aviation communication all over the world. Aviation English is a language used in various areas like aircraft manufacturing, aviation personnel training, aviation trade and management, etc. The English language used in communication between air traffic controller and pilot (aeronautic communication) is unique due to its twofold nature. The aeronautic communication is characterized by using two languages – aviation phraseology (invented language) and plain language (natural language).

Phraseology is a specialised language used by pilots and controllers to conduct what is intended to be unambiguous and effective radiotelephony communications for flight operation safety (ICAO Doc 9432). It is the standard language based on aviation procedures, thus providing the norms for worldwide communication in commonly occurring situations of air navigation. Plain language in aeronautical communications means the spontaneous, creative and non-coded use of a given natural language, although constrained by the functions and topics (aviation and non-aviation) that are required by aeronautical radiotelephony communications, as well as by specific safety-critical requirements for

intelligibility, directness, appropriacy, non-ambiguity and concision (ICAO Doc 9835).

Aeronautic interaction is a type of oral communication, which is the process of verbally transmitting information between air traffic control and flight crew. This communication is non-visual, coded language interaction/talk between flight crew and air traffic controller via radiotelephony equipment using English phraseology mainly, and, additionally, plain English in situations when phraseology is not sufficient to realize all possible communicative intentions (ICAO doc 9835).

The aeronautic communication is aimed to provide safety of flights identified by a contributory role of language related human factor. According to the requirements of International Civil Aviation Organization (ICAO) the language used in aeronautic communication by communicators – a pilot and a controller – should be precise, laconic and unambiguous in their communicative intentions in various job related contexts including radiotelephony conventions in English during the flight. The plain language, which a natural language, shall be used in accordance to the aforementioned characteristics of radiotelephony exchanges (ICAO doc 9835).

It is important to take into account that aeronautic communication is a strong regulated area by ICAO – its rules and recommendations are to be followed by all pilots and controllers during their aeronautical exchanges.

In aeronautic communication, similarly to common conversations between two parties, the turns between pilot and controller are changing alternately. Our everyday speech patterns consist of units, and the communicators themselves manage the conversation flow and rhythm. In contrast, aeronautic communication is specific by strong regulations of turns in standard radiotelephony interaction.

The nature of turn-takings in aeronautic communication can be identified through communicative functions standard for radiotelephony exchanges on each phase of flight operation. For instance, adjacency pairs can be found under each communicative function based on pilot and controller parts of conversation, e.g.,

‘(C) give an order – (P) announce compliance with an order’, etc. (ICAO doc 9835).

In aeronautic communication, similarly to common conversations between two parties, the turns between pilot and controller are changing alternately. Our everyday speech patterns consist of units, and the communicators themselves manage the conversation flow and rhythm. In contrast, aeronautic communication is specific by strong regulations of turns in standard radiotelephony interaction.

In everyday conversations, the most popular technique is the one by which a current speaker selects a next speaker. A basic technique in this respect involves combining an address term with a sequence-initiating action such as question, request, complaint, etc. In case of aeronautic communication, the utterances are produced according to stages of flight in a peculiar context. For example, if a controller gives an instruction to a pilot to climb to the flight level 210, the pilot must read back the main bits of the controller’s message. The readbackings are obligatory in aeronautic communication. They are repetitive messages to avoid misunderstanding and provide flight safety. If the repeated message is wrong, the hearer must notice it, provide correction and the second repetition will follow. So, readback is vital for ensuring mutual understanding between the pilot and the controller of the intended plan of the message. The language actions are performed according to strong radiotelephony rules, not by decisions of speakers as communication technique. It can be viewed as ‘prescribed turn-takings’. Readbacking is vital communication strategy for ensuring mutual understanding between pilot and controller. However, aeronautic communication includes other linguistic compensatory devices to avoid or minimize misunderstandings. They are in the list of phraseology Standard Words (ICAO doc. 9432).

However, the regulated character of communication may lead to high predictability of turn-taking, and, on the other hand, increase the impact of expectancies. In other words, in routine contexts of flight operation the aeronautic communication participants do not use conversation strategies spontaneously, but apply what has been built in by the rules.

It is suggested to view language professional communication through prism of general language communication in routine conventions and admit its specificity regarding special knowledge shared, subject matter context and a message as a content of professional communication. The role of communication participants is crucial for the purpose of effectiveness, which is defined by full understanding resulted from the communication act.

Shatska O.

Ph.D., associate professor, Foreign Languages Department

Yuncheng university,

Yuncheng, China

中国英语教育的状况

如今，英语在中国教育中占有核心的地位。在中国各地有许多外教老师（来自欧洲的英语母语或非母语人士）。这就是为什么现代中国越来越重视学习者的听说能力。尽管中国英语老师之前只教过词汇和语法。

练习是语言学生最好的动机。与外教沟通是提高英语口语的最佳途径。许多高校组织了《听力课》或讲演俱乐部。语言实验室得到了改进。口语熟练程度与听力有关。大学的听力课堂教学模式被广泛使用：老师弹奏录音机两三次（这取决于学生的听力理解，文本的复杂程度，设备的状况等）。然后学生在听完后做练习。例如，在《听说》（上海外语教育出版社）一书中，所有单位分为：热身对话（与同伴讨论话题），建立词汇（运用定义或解释），3 听力练习的部分内容（A部分，B部分，C部分）。每个部分由多个听力任务组成，然后扩展讲话（课堂讨论讲话）。在每个单元结束时，还有额外的活动（语言跟进（词汇练习），阅读和口语，情境练习，准备项目（口头陈述），角色扮演，辩论，演讲，小组工作等）。但是在听力课上，有些学生由于听力不佳而无法获取信息。

为了提高交际聆听能力，有一些教学方法论模型。

五个基本阶段的模型：

- 1) 导入（准备和熟悉预先听取的主题）；
- 2) 教师指导理解任务（回答问题，填写图表或复述故事等）；
- 3) 学生听力练习任务；
- 4) 教师引导反馈（了解他们做得如何，检查答案）；

5) 教师指导文本相关任务（后续任务，讨论）。控制聆听能力的另一种方式是背景知识介绍（文化特征，历史事件，主题的现代性等）。

根据下一个策略，有听取主旨，目的，主要观点，推论，具体信息，音素差异，音调，音调来识别说话者的态度，压力等。教师必须整合这些策略并给予学生指导。听力教学的课程计划可以结合不同的任务。

最重要的一步是创造友好的气氛，让学生明白没有困难，帮助他们建立自信，并激励学习外语。

中国的英语教育在非英语环境中得到实践。但在英语教学中，有一个非常重要的点，如：口语能力（交际方式）。在交际课堂中，主要目标是让学生用目标语言进行活动。沟通方法将现实生活中的情境融入英语教学中。在口语练习中，学生可以了解外国生活，文化知识，价值取向，审美标准，道德观，世界倾向等诸多方面。

在教学和培养提高口语能力方面有很多方法和技巧：

- 1) 将交际功能融入语言教学中（解释语言形式，例如肯定句作为问）；
- 2) 以目标语言培养学生的文化意识（通过录像，讲座，小组讨论的文化知识）；
- 3) 将情境约束纳入语言教学（具有语法模式的情境约束）；
- 4) 充分利用活动（现实生活中的情况，课堂报告，回答关于重复课题的问题等）。

语言教学是一项理论和实践活动。学生的学习动机，学习策略必须考虑在内。在沟通交流课程上，老师应该作为指导，激励者，信息传达者。为了增加积极的环境，教师可以自然地谈论天气，爱好，未来计划等。

还有一些其他交流活动（H.H. Stern）：1) 给予指示；2) 信息传递；3) 信息差距（技术）；4) 拼图（技巧）；5) 解决问题；6) 非正式谈话任务；7) 角色扮演，戏剧技巧。

根据这些活动，学生可以呈现交流活动，例如，自我介绍，讲故事，话题讨论，角色扮演，观点辩论等。老师应该帮助学生说出来，听取他们的意见，增强学生的信心。

作为大学的英语教师，我个人在听说教学方面也遇到过困难。当然，最好的方法是将现代语言教学方法（语言实验室，高科技技术）与传统语言教学（解释，讨论，给予介绍）相结合。但是很多学过英语多年的学生还不能用英语与他人交流。他们通常关注测试和考试结果。中国学生学习英语意味着在未来找到一份好工作。但有时他们太害羞而不敢说出口，因为他们没有机会与外教沟通。他们的写作技巧比口语更好。另一个问题是班级规模（一组中有40名学生）。一节课持续2小时，但无法对每个人进行提问。这就是为什么在学习过程中，为学生提供更多的机会来交谈，表演及表达自己的想法变得非常重要。教师必须指导课堂活动，设计交流场景，指导交流。

只有通过沟通才能提高学生的听说能力。配对和小组作业是指导语言学习者更好沟通的非常有用的技巧。中国学生非常勤奋，听话，礼貌。他们非常敬重老师。教英语的最好方法是打开心扉，学生将遵循所有的教学指导。